

ПРОЛѢТЕНЪ РАЗГОВОРЪ

Детето:

Отъ югъ пристигна вчера ти
и носишъ много новини:
за слънцето и пролѣтѣта,
за птичкитѣ и радостѣта.

И следъ почивка тръгна пакъ
замисленъ, важенъ, дългокракъ,
на дължъ по роднитѣ блата
да диришъ своята храна.

Кажи ми, какъ прекара ти,
тамъ — гдето слънцето пламти,
тамъ — гдето Нилъ се кротко лѣй,
и толкозъ волно се живѣй?

Щъркелтъ:

Свѣтътъ е толкова голѣмъ...
гори... морета... и поля.
Но чуй ме, детко, чуй и знай:
най-скѣпото е родни край.

Затуй презъ толкозъ планини,
презъ много чудни равнини,
азъ пакъ севърнахъ тукъ при васъ
и толкозъ радостенъ съмъ азъ.

Иванъ Василевъ

